

Сарајево, 17. марта 1936. год.

Господину

Инспектору ОБРАДОВИЋ ДРАГОСЛАВУ

Делегату Министарства Унутрашњих послова

ДУБРОВНИК.

У вези овдашњих телефонских извештаја од 16 и 17 с.м. те ширеване депеше Пов.бр:994/36.од 16.с.м.част ми је известити Вас, да је до сада вођеном истрагом против которских комуниста Матковић Антона, Маринић Боже и Мук Трипа установљено, да Месни комитет комунистичке партије у Котору сачињавају:

Матковић Антон, обућарски радник, као секретар тог комитета Мук Катица, трг. помоћница, као техничар, те Маринић Божо, столар, Челебић Туро, постолар и Петровић Јозо, постолар, као чланови.

Тај Месни комитет дјелује у овом саставу још од марта месеца 1935. године, а формиран је од Матковић Антона, по наређењу и инструкцијама Лекић Николе, члана Покрајинског комитета К.П. у Цетинју.

Комунистичка партија постојала је међутим и пре образовања овог Месног комитета, а главни иницијатор свега комунистичког рада у Котору био је последњих година Мук Адолф, који је у старом Месном комитету вршио функцију секретара, а који се од конца 1934. год. налази у иностранству и то наводно у Бечу. Осим вега у том старом комитету били су још и Матковић Антон, Хури Август (сада на лечењу у душевној болници), и Буковић Драгутин. Пре свог одласка у иностранство Мук је водство комунистичке партије у Котору поверио Матковић Антону и својој жени Катици, те их при том повезао са Лекић Николом, чланом Покрајинског комитета с тим, да по инструкцијама његовим комунистичку партију реорганизирају и нови Месни комитет формирају.

Три месеца по одласку Мук Адолеа тај је носи, а горе наведени Месни комитет и формиран.

Сва наређења и упутства за рад комунистичке организације у Котору давао је Матковић, као секретар овог Месног комитета, док је функцију техничара вршила Мук Катица. Челебић Туро, Мариновић Вожо и Петровић Јозо били су до образовања овог новог Месног комитета у СКОЈ-у. Рад тог Месног комитета састојао се у главном у прикупљању нових чланова, у просветно комунистичком васпитању тих чланова и реорганизирању СКОЈ-а. Сва упутства за рад добивали су ти чланови на састанцима на којима је осим тога било говора и о марксистичкој теорији и задањи комунистичке организације. У ту сврху снабдевао је тај Месни комитет своје чланове и илегалном комунистичком литературом, која је долазила дјелом из Загреба, Сплита и Дубровника, а дјелом из иностранства. Тај материјал долазио је на Матковић Антона, Мук Трипа, а већином на Мук Катицу. Ова последња примала је тај материјал, колико се до сада могло установити на две адресе, и то материјал из Загреба на адресу Ивановић Олга, приватна чиновница код «Ривијере» Котор-Шкањари», а материјал из иностранства на адресу «Бокељска штампарија, Вуковић Драго, Котор». Тај материјал из иностранства Мукова је примала од свог мужа Адолеа, с којим је у сталној вези и стајала, те инструкције за рад комунистичке организације примала. Мук Катица имала је осим тога за задању и скупљање чланарине.

Осим тога Месни комитет у Котору имао је за дужност, и то, да сав илегални материјал, који би био намењен комунистичким организацијама у Црној Гори, прими и даље за Црну Гору пренесе. Тај материјал за Црну Гору примали су и Матковић и Мукова и њен погор Мук Трипо, а преносен је у Црну Гору Лекић Николи и Чувка Ђости, члановима Покрајинског комитета, по Челебић Тури, који је вршио функцију курира.

Сви чланови Месног комитета имали су и своје ћелије, па је тако Маринић Вожо у својој ћелији имао: Челебић Митра, постолара из Котора и Гргуровић Јозу, постолара из Шкањара.

Истрагом вођеном над горе наведеним лицима откривено је и неколико лица из сада постојећег СКОЈ-а, а то су: Абрамовић Владо, гимназијацац Петровић Мато, постолар из Шкаљара Бргуљан Машо из Шкаљара, Гржетић Љубо, бријач из Шкаљара и Милић Симо, кројаћ из Шкаљара. Преко них доћи ће се и до свих осталих чланова СКОЈ-а. Са Месним комитетом К.П. СКОЈ је подржавао везу преко Абрамовића и Милића и то са секретаром М.К. Матковићем. Надаље је установљено, да је Месни комитет СКОЈ-а у Котору слао свог изасланика на конференцију Покрајинског комитета СКОЈ-а, која је одржана о Ускрсу прошле године у Подгорици. Као изасланик послат је био у Подгорицу Маринић Војо, који се у ту сврху по доласку у Подгорицу имао обратити на бријача Златићанин Пунишу, који га је по том повезао са неким непознатим младићем, од кога је пак одведен на ту конференцију.

Предње ми је част доставити с молбом на знање и даљу надлежност. -

M. Matkovic
ivol. ii.

1. Вукчић

Ради збога изашао раба.
Зачин у два грама хитиелне
слих тих, кари томау, на
равно и мушкетеру тесно

Ској

19/III 56

od S